

این همبستگی درخشان کارگری، به طبقه کارگر خجسته باد

صدیق جهانی

نوزدهم اسفند ماه هشتاد و پنج

اطلاعیه اعلام موجودیت " شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری"، از جانب " کمیته ها " ، " انجمن ها " ، دانشجویان " ، " نویسندگان " و دیگر فعالین کارگری در ایران، هم اکنون به مایه شادی کارگران و زحمتکشان داخل و خارج از کشور تبدیل شده است. اینگونه شادی و همبستگی بسیار طبیعی بنظر میرسد. زیرا چنین احساس و حرکتی اساسا از یک نیاز اجتماعی و درد و رنج های مشترک نشات گرفته و می گیرد.

چنین " اتحاد " ی از جانب فعالین کارگری، قابل پیش بینی بود. زیرا در طول چهار سال اخیر، آنها گام های بسیار مفید و ارزنده ای را به جلو گذاشتند. در این رابطه می توان به چالش های بسیار نوین طبقه کارگر، مانند درهم کوبیدن مرز کارگاه، کارخانه ها، کوره پزخانه ها، استان های مختلف، فرهنگ، زبان و مهمتر از آن، پشتیبانی از اعتصابات و اعتراضات یکدیگر در رشته های مختلف، برگزاری مشترک اول ماه مه، حمایت بی دریغ از دستگیرشدگان اول ماه مه شهر سقز و ... اشاره کرد. لازم به ذکر است، اینگونه دست آوردها و نقطه قوت های که به آن اشاره شد، حاصل تلاش های متمرکز کل طبقه کارگر در دوره اخیر نیست.

سوال اینجاست، اگر " شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری " ، حداقل چهار سال پیش ایجاد می شد و یک عمر انرژی مبارزاتی خود را به مسائلی غیر لازم محدود نمی کردیم، بنظر شما امروز دست آوردها، نقطه قوت ها و کلا مبارزات طبقه کارگر در چه موقعیت وسطی قرار داشت؟ در پاسخ به این سوال، نظر بنده این است، شکی ندارم که توازن قوا و دست آوردها در تمام شئون کار و زندگی به نفع ما تمام می شد و از سوی دیگر موقعیت مبارزاتی طبقه ما نسبت به امروز قابل قیاس نمی نبود. به هر حال، تردیدی نیست که " شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری " ، در آینده نه چندان دور خلاء مورد نظر را پر خواهند کرد.

همسرنوشتان عزیز، هدف از این یاد داشت، تنها تقسیم شادی و تبریک است.

کارگر: بخش تاسیسات و عضو اتحادیه "ال.او" در سوئد

زنده باد همبستگی کارگری

صدیق جهانی

۲۰۰۷-۰۳-۰۸

منبع: سایت آیدر